

РЕШЕНИЕ

№ 1623

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **8806** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма] срещу решение от 03.08.2020 г. по НАХД № 20320/2019 г. по описа на СРС, НО, 116 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-935/18.11.2019 г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на основание чл. 496, ал. 2, във връзка с, ал. 1 от КЗ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. на основание чл. 644, ал. 2, предложение второ, във връзка с, ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на КЗ.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение. Моли се то да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – КФН – в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Г., който счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с

обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 31.07.2019г. в КФН постъпила жалба от В. Г., в качеството му на пълномощник на А. Бодур от Република М., в която се съдържало оплакване срещу ЗД [фирма], във връзка с уреждане на застрахователна претенция по щета № [ЕГН], заведена по застраховка "Гражданска отговорност". Въз основа на нея св. С. – гл.експерт в отдел „Административнонаказателна дейност“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ при КФН изисквала от ЗД [фирма] застрахователната преписка и всички свързани с нея документи, които постъпили в Комисията до 18.09.2019 г. При прегледа им установила, че на 22.03.2019 г. пред ЗД [фирма] била заведена претенция № [ЕГН] на основание сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, за изплащане на застрахователно обезщетение, във връзка с причинени щети на л.а.“Мерцедес Б.“ с ДК № SАХ 940, в резултат на ПТП, настъпило на 04.03.2019 г., предизвикано от водач на л.а. с ДК [рег.номер на МПС] , чиято застраховка „Гражданска отговорност“ била сключена в ЗД [фирма] под № ВG/02/118002556416, с покритие от 27.08.2018 г. до 26.08.2019 г. На 12.04.2019 г. и 06.08.2019 г. В. Г. представил по електронен път на застрахователя изискваните от последните доказателства за установяване основанието и размера на претенцията, вкл. и банкова сметка, по която да се преведе обезщетението. Въз основа на прегледа на представените и от ЗД [фирма] документи, било констатирано, че с писмо от 08.08.2019 г. застрахователят изискал от Бодур представянето на доказателства за прекратяване регистрацията на увредения автомобил, което не било изпратено по обичайния начин за кореспонденция помежду им и към 02.09.2019 г. застрахователят не се бил произнесъл по претенцията.

С платежно нареждане от 17.09.2019г. ЗД [фирма] изплатило сумата от 4055 евро по щета № [ЕГН]. Към 24.06.2019 г. вкл. ЗД [фирма], съгласно разпоредбата на чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ в срок не по-дълъг от три месеца от предявяването на претенцията пред застрахователя, е следвало да се произнесе по алтернативно предвидените начини: като определи и изплати размера на обезщетението или даде мотивирано становище, когато отказва плащане или когато основанието и размерът на вредите не са били напълно установени. Било констатирано и, че срещу жалбоподателя от 15.10.2018 г. е налице влязло в сила Наказателно постановление № Р-10-463/27.06.2017 г., с което му е наложено административно наказание за същото по вид нарушение, в рамките на една година. За така установеното нарушение по чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-1025/18.10.2019 г., подписан от упълномощено лице на ЗД [фирма], без да прави възражения по него.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № Р-10-935/18.11.2019 г. Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставените АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Издадени са от компетентни органи при спазване на процесуалните правила. Касационната инстанция в настоящия ѝ състав споделя изцяло изводите на решаващия съд, че доказателствата по делото установяват по несъмнен начин извършването от обективна страна от санкционираното дружество на нарушението по чл. 496, ал. 2 вр., ал. 1 КЗ - според, ал. 1 срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Според, ал. 2 в срока по, ал. 1 лицето, пред което е предявена претенцията, трябва да: 1. определи и изплати размера на обезщетението, или 2. даде мотивиран отговор по предявените претенции, когато: а) отказва плащане, или б) основанийето на претенцията не е било напълно установено, или в) размерът на вредите не е бил напълно установен.

В настоящия случай застрахователната претенция е предявена на 22.03.2019 г., докато дължимото обезщетение е изплатено на 17.09.2019 г. след изтичане на законово определения срок, с което дружеството е осъществило състава на вмененото му административно нарушение.

Възражението за неправилно налагане на санкцията при условията на повторност, е неоснователно. С решение 5797/15.10.2018 г. е потвърдено НП № Р 10-463/27.06.2017 г., с което на дружеството е наложена санкция за същото по вид нарушение. Съобразно нормата на 52, ал. 4 от ЗАНН, административнонаказващият орган следва да прецени законосъобразността на съставения АУАН, като след това определи санкция за установеното нарушение. При определяне на санкцията административнонаказващият орган е длъжен да вземе предвид всички отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства, което е направено в процесния случай.

Според чл. 644, ал. 2 от КЗ, при повторно нарушение на разпоредбите на КЗ, следва да бъде наложена санкция в размер от 2000 до 40 000 лв. Определената санкция е ориентирана към законоустановения минимум, поради което същата не следва да бъде намалявана.

С оглед формалния характер на извършеното нарушение и степента на засягане на обществените отношения, касационната инстанция изцяло споделя доводите на районния съд относно неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН към конкретния случай, поради което не намира за необходимо да преповтаря изложеното от него в тази насока.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството за касационната инстанция на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.08.2020 г. по НАХД № 20320/2019 г. по описа на СРС, НО, 116 състав.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от С. С. П. и К. Д. К., да заплати на КФН сумата от

80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.